

W NIEDZIELĘ DNIA 20. KWIEŃNIA 1806.

Z Wiednia d. 12. Kwietnia:

Dalszy ciąg czynionych składek przez szlachetnych i ludzkich Węgrzynów na wezwanie nadwornego Węgierskiego Kanclerza, Hrabiego Palfy de Erdöd, dla zniszczenia przez wojnę dziedzicznych prowincy:

Józef Urmenyi, Gabernator Galicyi 100 Mecz pszenicy, 200 żyta i 200 ięczmienia.

Jakob Wetzlik, żyd. kupiec w Budzie 126 Mecz ięczmienia.

Dalsze składki Temefferskiego Kommitatu 38½ Mecz ziemniaków, 31½ owsa, 121½ kukurycy i 2124 ryń. 10 kr.

Dwory kommitatu Araderskiego i miasteczko Arad 10 kiblów pszenicy, 2 czer. zł. złotem i 4456 ryń. 44 kr.

Dalsze składki miasta Neusol 30 ryń. 43 kr.

Dwory Zaladerskiego kommitatu 432 Mecz żyta, 55 ięczmienia, 50 owsa i 235 ryń.

Dalsze składki Torontalerskiego kommit. 139 Mecz pszenicy i 9 ryń.

Tomasz Gregus, kameralny Fiskus 200 ryń.

D. 31 Marca umarł w Pradze w 61 roku życia X. Gruber, ex jezuita, członek i aktualny sekretarz Król. towarzystwa umiejętności, i członek prywatnego towarzystwa

przyjaciół Kunsztów w Pradze. Gruber położył wielkie zasługi w sztuce budowniczej tak w Banacie, iako też w Czechach. W kilka dni po nim umarł tamże (2 Kwietnia) w 71 roku chwalebnego życia Karol Henryk Kawaler Steibt, filozofii doktor, wysłużony dyrektor gimnazjalnych szkół w Czechach i profesor praktycznej i teorycznej filozofii w szkole głównej Pragskiej.

Z Petersburga d. 26. Marca:

Miało Mohilow, w gubernii Podolskiej nad Dniestrem, kupione zostało od Szambelana Szczesnego Potockiego na rzecz korony, i otrzymało nazwisko miasta koronnego.

J. Imperatorska Mość rozkazał, aby familiia podofficera Storiszków, który iak już wiadomo, gdy w ostatniej wojnie ranny został opasał chorągiew około siebie, potem umierając w nieprzyjacielskiej niewoli, oddał ją żołnierzowi Tszeniką, aby ją regimentowi dostawił, przysłownie utrzymywana była, a żołnierz dopiero wspomniany został podofficerem.

Z Paryża d. 1. Kwietnia:

Wczoraj odprawił senat bardzo ważne posiedzenie. X.ę Arcykancierz, który na nim

przeżydował, wyraził między innemi w swej przemowie: " Wasza mądrość, Mci Panowie, przewidziała, iż dziedziczny systemat rządu należy przez dogodne urządzenia ugruntować. Życzenia wasze dopełnione teraz zostaną przez różne Cesarские wyroki, które wam przynoszą. Pierwszy jest statutem tycającym się domowego urządzenia familii Cesarskiej, i przepisujący obowiązki Xiążąt i Xiężniczek względem Cesarza. Zasady ważnego tego familijnego przepisu, okazują iak J. C. Mość troskliwym jest o swoją dynastją, której jest założycielem.

"Drugi wyrok tyczy się przyłączenia Weneckich prowincyj do królestwa Włoskiego.

"Przez trzeci oddaje J. C. Mość tron Neapolitański Xciu Józefowi i jego potomkom. Lecz korony Francuzka i Neapolitańska nigdy na jednej głowie nie mogą być połączone.

"Czwarty wyrok tyczy się oddania Xięstw Kłiwii i Berg Xciu Muratowi. Xżniczka Paulina i iey małżonek Xżę Borghese otrzymają Xiństwo Gwaſtala. Xciu Muratowi polecone jest strzeżenie ważnej części granic państwa Francuzkiego. Wszakże nie mogli iey godniejszem powierzyć rąkom? Postępek Xcia Borghese w ostatniej kampanii nadał mu nowe prawo do publicznego szacunku.

"Przez piąty wyrok oddane jest Ministrowi wojennemu, Marszałkowi Berthier, Xięstwo Neufchatel z zupełną samowładnością. Czuły ten dowód Cesarskiej przychyłności do dawnego towarzysza broni wszystkie dobre serca ukontentowaniem napełni, a was ucieszy.

"Przez szósty przydane zostaną do Xięstwa Łukieskiego kraie Massa i Carara, i Garfagnana.

"Przez siódmy kraie Parmy i Placencyi podzielone zostaną na trzy Xięstwa, to jest wielkie państwa lenności, dla wynagrodzenia wielkich zasług.

"Wola jest Cesarza, aby iane także jeszcze lenności w Weneckich krajach, w Neapolitańskim królestwie i Łukieskiem Xięstwie stały się własnością tych, którzy je otrzymają. Te lenności spadć będą na ich męzkich potomków iako dowód Cesarskiej hojności. Wielka ta myśl, Mci Panowie, i połączone z nią środki okażą Europie ile J. C. Mość umie cenić czyny znakomitych towarzyszków broni i wierność teraźniejszych, których użył do kierowania wielkimi interesami. Środek ten przynosi także polityczne korzyści, które nieudają waszey przenikłości. Ustawiczna okazałość, która mężów wysokiego stopnia otacza, nadać im powagę w radzie i przykład, które częstokroć Monarcha z korzyścią nad publiczne urzędy przenosi. Z drugiej strony ciż sami mężowie są naturalnemi popieraczami sprawy ludu przy tronie. Oto są, Mci Panowie, głębokie zasady, na których J. C. Mość chce utworzyć wielki polityczny systemat, do czego Boska opatrność myśli mu podała. ,,

Potem przeczytał prezydent senatu Franciszek de Neufchateau, poselstwo Cesarza, w którym wyrażone jest pomiędzy innemi: " W okolicznościach teraźniejszych uznaliśmy za potrzebne nałożyć niektóre obowiązki i ciężary na naszą koronę Włoską, Króla i Neapolitańskiego, i t. d. Z resztą moc nasza, do której nas Opatrzność Boska wyniosła, nie wystarcza na wynagrodzenie przyzwoicie wszystkich walecznych mężów, i t. d.,

Tu czytano w całej osnowie wszystkie wyroki; najpierw ustawę względem familii Cesarskiej, potem wyrok względem kra-

ów Weneckich. Te mają być od 1. Maja zupełnie do królestwa Włoskiego wcielone, a to pod następującymi warunkami: Xięga ustaw Napoleona, Francuzka stopa monety i konkordat są zasadami ich ustaw. Na Xięstwa czyli wielkie lenności Francuzkiego państwa wyniesione będą następujące 12 prowincyy: Dalmacya, Istria, Friul, Kadoze, Belluno, Conegliano, Treviso, Feltri, Bassano, Wincenza, Padwa i Rovigo., Zachowujemy sobie (wyraży wyroku) prawo do rozdania tych lenności tym, dla których je stanowią. Przy wygaśnięciu zaś męzkich potomków ich posiadaczów powrócą te lenności do naszej korony Cesarzkiej. My lub nasi następcy rozrządzająniemi. Piętnasta część dochodów, które nasze królestwo Włoskie z Weneckich prowincyy pobiera, ma być do rzeczonych lenności dołączona i ci mają ją pobierać, którym je udzielimy. Procz tego warujemy sobie do naszego wtymże celu rozrządzenia za 30 mill. fr. w tychże prowincyach leżących dobr narodowych. Daley ma być 1 mill. 200,000 fr. rocznego dochodu na Monte Napoleon dla zasłużonych generałów, officerów i żołnierzy w papierach zapewnionych, które my później podzielimy i które do 10 lat bez naszego pozwolenia nie będą mogły być sprzedane lub ułupione. — Póki Włoskie nasze królestwo nie będzie miało dostatecznej armii do swej obrony, użyjemy mu jedną Francuzką armiją, która od 1. Maja z naszego Cesarzkiego skarbu utrzymywana i płacona będzie. Skarb królestwa Włoskiego zapłaci za to miesięcznie do naszego Cesarzkiego skarbu $2\frac{1}{2}$ mill. fr. Bytność armii Francuzkiej w królestwie Włoskim stanowi się tymczasowo do lat 6. Okoliczności polityczne wskażą na ow czas czyli daley będzie tam potrzebną. — Od 1. Maja kraje Massa, Carrara i Garfagnana nie należą

więcej do królestwa Włoskiego. Następca tronu Włoskiego ma nosić imię Xcia Weneckiego.,

Wyrok względem Neapolu jest następujący treści:

Napoleon z łaski Bożej i t. d. — Gdy interes naszego ludu, honor naszej korony i spokojność Europy wymaga, abyśmy w sposobie trwałym i ostatecznym zapewnili los ludów Neapolu i Sycylii, które prawem zdobytczy dostały się w nasze ręce, i składają z resztą część wielkiego państwa, przeto oświadczamy niniejszym, że naszego najukochańszego brata Józefa Napoleona, Wielkiego elektora Francyi, Królem Neapolu i Sycylii uznajemy. Korona ta ma być dziedziczną pierwszoroźnego jego potomstwa, a w niedostatku jego męzkiego potomstwa, jeżeli my męskie płeć dzieci mieć nie będziemy, spada na dzieci naszego brata Ludwika. Jeżliby zaś za naszego życia umarł Xże Józef bez zostawienia męzkiego potomstwa, tedy zachowujemy sobie prawo do powołania Xcia z naszego domu lub też przyswojonego syna do tej korony, tak jak uznamy za dogodnie naszemu politycznemu systematowi, do którego ugruntowania przeznaczyła nas Opatrzność. Ustanawiamy w królestwie Neapolitańskim i Sycylijskim 6 wielkich lenności z tytułem Xięstw, które my i następcy nasi rozdajemy, i utworzenie ich naszemu bratu Xciu Józefowi zlecamy. Zachowujemy sobie do rozrządzenia w królestwie Neapolitańskim i Sycylii 1 mill. fr. rocznego dochodu, który pomiędzy znakomitych generałów, officerów i żołnierzy podzielony zostanie. Król Neapolitański ma być za wsze wielkim urzędnikiem państwa Francuzkiego pod tytułem W. elektora, przyczem zachowujemy sobie prawo do postanowienia z naszczytem Xięcia Wiceelektora. Korona Neapolitańska i Sycylii nie ma brata naszego

Józefa Napoleona i jego potomków pozbawiam Marszałek Berthier, złożę w ręce nasze w prawa do korony Francuzkiej. Lecz równie zaszczyćcie Xcia Neufchatel do służenia nam jest także naszą wolą, aby korony ani Francuzka, ani Włoska, ani Neapolitańska i Sy-cylii na jedney głowie nie były nigdy potądgo jego następcy wykonywana. Ludy nasze Neufchatelu zasłużyć wreszcie zechcą przez posłuszeństwo nowemu Xciu, na naszą protekcją, którą im zawsze dać skłonniemi jesteśmy. Działo się w naszym pałacu Tuilleries 30 Marca 1806.

Podp. Napoleon.

W wyroku przez który Xięstwa Kliwii i Bergu nadane są Xciu Joachimowi (Murat) oznaczone jest, iż jeżeliby jego męskie potomstwo wygasło, tedy spadać te Xięstwa na męskich potomków Cesarza, a w niedostatku tych, na męskich potomków Xcia Józefa i Ludwika, z tym jednak warunkiem: iż te Xięstwa nie mogą nigdy być do korony Francuzkiej przyłączone. Godność W. admirała Francyi zostanie w potomkach Xcia Joachima dziedziczną, i przechodzi z niego na jego potomków z Xięstwami Kliwii i Berg. Cesarz zachowuje sobie jednak prawo, jeżeli tego uzna potrzebę, ustanowić Wice W. admirała z godnością Xcia.

Przez piąty wyrok nadane jest Xięstwo Gwastalla siostrze Cesarza Xźniczce Pulnii i jej małżonkowi, Xciu Borghese, który tytułować odtąd się będzie Xciem Gwastalli.

Szósty wyrok stanowi w treści: Napoleon z łaski Bożej i t. d. Gdy chcemy dać naszemu krewnemu, Marszałkowi Berthier, naszemu W. łowczemu i Ministrowi wojennemu dowód naszej przychylności za jego okazywaną nam ciągle przychylności i za jego pełne talentów usługi, przeto nadniemy mu niniejszym z udzielną własnością Xięstwo Neufchatel z tytułem Xcia Neufchatel. Wspomniane Xięstwo spada na jego potomków męskiej płci, a gdyby tych nie stało, czego Bóg zachowaj, tedy pozostaje to Xięstwo do naszego rozrządzenia. Nasz krewny (Cousin),

my. Działo się w naszym pałacu Tuilleries 30 Marca 1806.

Podp. Napoleon.

Siołmy wyrok zawiera w sobie: iż króle Mała i Kararara i Garfagnana od Mała i Kararara będą na Xięstwo i wielką lenność wyniesione, którego udzielenie Cesarz sobie zachowuje. Piętnasta część dochodów, które Xżę Łukiewski pobierać będzie z Mała i Kararara, przyłączone być mają do tej lenności i wypłacane temu, który ją otrzyma. Na tenże koniec przeznaczają się jeszcze za 4 mil. dóbr. Xięstwo Łukiewskie ma być 200,000 fradł zasłużonych generałów, oficerów i żołnierzy obciążone.

Przez osmy wyrok utworzone będą w Parmie i Placencji trzy lenne Xięstwa.

Nowa ustawa względem rodziny Cesarzowskiej, która składa się z 5 oddziałów, zawiera między innemi co następuje: "Starańność nasza powinna być szczególniej na edukacyą Xżąt Cesarzowskiej rodziny zwróconą; nie ma bowiem ważniejszego jak usunąć od nich zawczasu pochlebców i ambitnych ludzi, którzy usposabiać zwykli narodowi słabych monarchów, pod których imieniem kiedyś panować pragną. Wybor przeto osób do edukacyi Xżąt Cesarzowskiej rodziny zostawiony jest Cesarzowi. Aże Xżęta państwa służyć powinni za wzor poddanym, zatem mniejszą mamy, iż szczególniej naszą baczną

zwrócić powinniśmy na ich postępowanie. Przechylna nasza rozciąga się przytem wszystkim na przyszłość, ażeby Francuzom zapewnić na długie wieki chwałę i szczęśliwość, którąśmy im ziednali. Cesarz stosownie do familiynney ustawy ma nad członkami rodziny Cesarskiej, której jest wspólnym oycem, moc dozorczą, porządku i karności. Do małżeństw Xiążąt i Xźniczek potrzeba zezwolenia Cesarskiego. Równie zabronione jest w Cesarskiej rodzinie małżeństwo po kądzieli, iako też rozwody; oddzielenie atoli wspólnego mieszkania może nastąpić. Arcykanclerz państwa odbywa względem Cesarskiej rodziny czyny, które względem innych osób zwykli cywilni urzędnicy odbywać. Jeżeli Cesarz zechce testament zrobić, tedy odbiera go arcykanclerz. Cesarz urządza wszystko co się tyczy edukacji Xiążąt i Xźniczek jego rodziny. Wszyscy Xźęta, którzy rodzą się w porządku sukcesyi, mają być razem od iednych nauczycieli w pałacu Cesarza lub w innym edukowani. Dzieci znakomych mężów mogą być do tej edukacji przypuszczeni. Xźęta i Xźniczki nie mogą bez rozkazu lub pozwolenia Cesarskiego wyjechać z Francuzkiego państwa lub oddalić się o 30 mil od miasta, w którym Cesarz mieszka. Jeżeli iaki członek Cesarskiej rodziny znieważy swoją dostojność lub zaniedba obowiązków, tedy Cesarz może mu najwięcej na rok następujące wyznaczyć kary: areszt, oddalenie i wygnanie. Przy Cesarzu będzie ustanowiona rodzina rada, która stanowi względem osobistych wykroczeń i innych przypadków. Cesarz może skazać członka rodziny Cesarskiej na 2 letnie więzienie stanu.,,

Gdy te wyroki przeczytane zostały, wysłał senat zaraz deputacyą z podziękowaniem do Cesarza. Trzej senatorowie mają być z

powinszowaniem tronu Królowi Jozefowi do Neapolu wysłani. Udała się także deputacya z powinszowaniem do Królowey Neapolitańskiej (małżonki Xcia Jozefa) iako też do Xżny Kliwii i Bergo i Xżny Gwaftalli.

Marszałek Jourdan wyjechał stąd do Neapolu, i iak mowią jest mianowany rządcą tej stolicy.

Pisma nasze donoszą z Orientu, że około środka Lutego wyjechał Jenerał Booze z Ameryki z ostatecznym żądaniem z strony kongressu do Londynu.

Szkółą główną Turyńską uposażona jest 300,000 fr.

Rachują, że 30 sióstr miłosiernych padło swej gorliwości ofiarą w opatrywaniu iednów wojennych w szpitalach.

Monitor umieszcza co następuje pod d. 18 z Neapolu:

"Jak tylko Xżę Józef osadził miasto Neapol, wysłał zaraz dwa korpusy pod Jenerałami St. Cyr i Regnier: jeden poszedł ku Tarent, a drugi ku Reggio i ciążynie Messenkiej. D. 7 Marca przybył Jenerał Regnier do Laurta i zabrał tam 3 Neapolitańskich oficerów i 50 żołnierzy w niewolę. W Błowco znalazł 16 prochownic i 3 dział. D. 8 poszedł jego korpus do Castel Luccio, skąd cofnął się nieprzyjaciel przed dwiema godzinami w nieporządku. Zastano tam jeszcze 4 oficerów, kilku żołnierzy i skład wojskowych rzeczy. D. 9 wszedł korpus w wąwozy doliny S. Marcina i udał się przeciw nieprzyjacielowi, który chciał oczekiwać Francuzkiej armii w oszańcowanym swoim stanowisku w Camparoneśe; lecz woyska lekkie za pierwszym spotkaniem odparły Neapolitańczyków i wszystkie zbrojne kupy puciekały za zbliżeniem się przedniej straży pod Jenerałem Kompere. Dywizya Verdier stanęła w dru-

giey linii za przednią strażą; lecz nieprzyjaciel już uciekał. [Armaty, 5 i 6] rządowe szanice, bagaże, wszystko dostało się w ręce Francuzów, i z całej Neapolitańskiej tej armii nie uprowadził Jenerał Damas iak 8 do 900 ludzi piechoty, a 50 jazdy; reszta się rozbiegła lub dostała się w niewolę. Dwa tysiące niewolników, Jenerałowie Tschudi i Ricci, półkownik i batalionowy szef iużsą zgromadzeni i będą do Neapolu odesłanemi. Lud Kalabryyski dobrze przyjął Francuzów; nie mogli go nakłonić do powstania w massie. Nie pomyślemy dla czego tak nikczemne woyska wystawiają na toczenie boiu. Wszystkie odległe okolice tego półwyspia są osadzone. Gaeta ieszcze się trzyma; lecz iuż poszły przeciw niej wielkie działą. Neapolitańska armia miała bardzo dobre stanowisko i była liczna. Lecz błędem iest wszystkich gabinetów, które mniemają, że wielość żołnierzy zwycięża. Mała liczba żołnierzy wiele zawoiować może, byle tylko byli prawdziwemi żołnierzami, mieli postanowienie zwyciężyć lub umrzeć, silni zdrowi i zapaleni. Xzê Józef odesłał znaczną liczbę złych poddanych do różnych twierdz na więzienie. Większa część narodu okazuje mu w powszechności dobrego ducha, a lud zaczena mieć nadzieię i cieszyć się; wielu jednak obawia się powrotu dawnego rządu; lecz ten nie wroci nigdy do stolicy i pięknego królestwa Neapolitańskiego., Jenerał Pino, minister wojenny królestwa Włoskiego, mianowany został pierwszym kapitanem Królewskiej gwardyi, a Jenerał Caffarelli na iego miejscu ministrem wojennym.

Cesarski wyrok pod d. 27 Marca stanowi, iż na wakujące poselstwa i sekretarzów mają być na przyszłość audytorowie rady stanu mianowani. Wspomnieni audytorowie nie mogą iednak otrzymać tych urzędów, iezeli

przez cały rok nie znaydowali się na posiedzeniach rady stanu iako auskultanci.

Tuteyszy snycerz Masson zrobił teraz posąg Cesarza w osobistej wielkości. Głowa iego iest laurowym wieńcem przyozdobiona.

Jenerał Virion, dotychczasowy komendant w Verdun, iedzie do Neapolu, dla urzędzenia tam żandarmeryi. Angielscy jńcy, znaydujący się w Verdun, cieszą się, że nie długo uwolnionemi zostaną; nie dawno dali z tego powodu bal i wieczerczą na 140 osób.

Miasto Bordeaux, Nant i Lyon podały rządowi proźby, w których wystawiają nawet dla Francyi korzyści zutrzymania niepodległości miast anzeatycznych.

Dziennik rządowy mieści w sobie pod dniem dzisiejszym następujące doniesienie:

Kapitan fregaty Caocault, dowódca korwety Diligente do JW. Ministra morskiego i osad. Na korwecie Diligente na przedporciu Port Louis d. 26 Marca 1806.

"JW. Panie! Zaledwo stanąłem na miejscu z którego piszę, gdy z największym uczuciem żalu spieszę się donieść JW. Panu o nieszczęśliwym wypadku, który się zdarzył okrętom pod rozkazami Kontraadm. Lefleignes, do których należała także korweta, którą dowodzić mam honor. Wytynęliśmy z Brestu d. 23 Frimaire (13 Grudnia) z wiatrem dosyć mocnym północno-wschodnim; w krótko znaleźliśmy się w znaczney od brzegow odległości; mieliśmy 15 okrętów 6 fregat i 4 korwety. D. 24 na kilka rozdzieliłiśmy się eskadr. Korweta pod moim rozkazem odebrała rozkaz aby się udała pod dowództwo Kontraadmirala Lefleignes. D. 25 trwał ciągły wiatr od strony północno-wschodniej i właśnie przypływałyśmy na zachód, gdyśmy postrzegli eskadrę o 30 żaglach z wiatrem wprost

na nas wiejącym; Admirał dowodzący dał rozkaz trzymać się wiatru i gonić spostrzeżone statki, ale po ośmiogodzinnym ściganiu straciwszy nadzieję dośnięcia pomienionej eskadry z powodu zbyt czystej od nas odległości, zgromadził swoją eskadrę i dalszą przedsięwzięliśmy podróż. D. 4 Nivose znajdowaliśmy się pod 44 stopniem szerokości na północ i 24 stopniem długości na zachód południa Paryżskiego, i w tem miejscu okropnej doświadczyliśmy burzy, wiatr był północny. Wszystkie okręty wiele ucierpiały. Okręt Jupiter musiał zdiąć wielki maszt, a Dyomedes znacznie uszkodzony został. Okręty Alexander i Brate oddzieliły się od nas d. 5 i na ten czas dywizya Kontraad. Lesleigues składała się tylko z 3 okrętów 2 fregat i 1 korwety. D. 2 Stycznia rozpoznaliśmy wyspy Antarskie, a d. 19 wyspę St Domingo. D. 20 odebrałem rozkaz, abym poprowadził dywizyą i udał się do przedportu Santo Domingo, lecz spokojność morza, której doświadczyłem przybliżając się do lądu, stała się powodem mego spóźnienia tak dalece, że cała dywizya złączyła się ze mną i razem o godzinie 2 przybyliśmy do lądu. Admirał rozkazał wysadzić woyska znajdujące się na naszej dywizyi, w liczbie 1600 do 1800 ludzi, tudzież amunicyę wojenną i inne sprzęty potrzebne osadzie. D. 21 ukonczyło się wylądowanie i przechodząc się po lądzie widzieliśmy, że przywieziony posiłek woyska wielkie sprawiał ukontentowanie; osada jednak w najlepszym znajdowała się stanie i zupełnej używała spokojności. Następujących dni zatrudniały się okręty odmienieniem wody i naprawą szkód, które burza zrządziła. D. 29 okręt Alexander złączył się z dywizyą naszą. Tegoż dnia odebrałem rozkaz udać się za wiatrem dla rozpoznania wyspy i przybli-

żyłem się aż do wysp Jauna, gdzie mniemałem, że powinien być stanąć. D. 5 Lutego stosownie do wydanych mi rozkazów udałem się do Santo Domingo, a d. 6 z rana przypłynawszy do tego przedpercia spostrzegłem wiele żagli w fionie wschodnio-północnej, i nietrudno było mi poznać, że są nieprzyjacielskimi; o godzinie 6 rozpuściłem żagle spiesząc do mojej dywizyi, dałem tedy zaraz znak, że nieprzyjaciel w znacznej przewyższającej się jest w bliskości. Admirał o godzinie wpół do 7 odpowiedział na moje znaki, i spostrzegłem na okręcie admirałskim znak rozwinięcia żaglow. O godzinie 7mej 4 okręty i 2 fregaty miały już rozwinięte żagle, lecz bardzo słaby wiatr, gdy tym czasem 9 okrętom nieprzyjacielskim i fregatom pomyślny wiatr sprzyjał. O trzech kwan-dransach na dziewięć Jenerał dał znak formowania linii do bitwy, a nieprzyjaciel spieszenie się ku nam przybliżał. O godzinie 10 naczelnny okręt linii nieprzyjacielskiej zaczął okręt Alexander wkwadraws później bitwa stała się powszechną. Żywość bitwy i gruby dym okrywający nasze okręty niedozwalał nam rozpoznawać przedmiotów. Postawiony pod wiatrem naszej eskadry i ściśnięty do brzegu musiałem znieść ogień nieprzyjacielski, wymierzony do naszych okrętów na przedzie stojących i dla uniknienia zguby nieuchronnej musiałem z wielką trudnością oddalić się z tamąd. Fregaty Kometa i Felicite poszły za moim przykładem. O godzinie wpół do dwunastej gdy dym nieco się zmniejszył widziałem, że jeden nasz okręt stracił maszt i ogień wszczął się na nim i był otoczonym kilku okrętami nieprzyjacielskimi; insze nasze okręty mimo mniejszych sił swoich walczyły mężnie. Lecz o godzinie wpół do drugiej ponękanie przewyższającą liczbą

nieprzyjaciół udały się do brzegów. Fregaty nasze zbliżyły się zaraz na plac boju i ia to samo uczyniłem, lecz bojąc się abyśmy w cofaniu się niezaostali odcieteni udaliśmy się na przestrzeń morza. Byliśmy jednak dosyć blisko dla rozpoznania położenia obydwóch eskadr. Trzy nasze okręty rozbiły się o fortifikacye miejsca i wszystkie straciły maszty, czwarty był w ręku nieprzyjaciela: dwa okręty nieprzyjacielskie wiele uszkodzone tonęły; dawały znak armaty że są w niebezpieczeństwie i fregaty zdawały się być zatrudnionemi ratowaniem znicie ludzi. Inne dwa okręty nieprzyjacielskie straciły maszty i w bardzo złym znajdowały się stanie, a reszta eskadry nieprzyjacielskiej wiele ucierpiała. Okręty Francuzkie rozbite zachowały swoje bandery i iak nam się zdawało statki ich były zatrudnione wysadzaniem ludzi na ląd. Nasze okręty okazały nieustraszone mężstwo. Sporośb z jakim całą bezwzględnie nasza eskadra walczyła niepozwała wątpić, że gdyby rownie były siły nieprzyjaciela pokonanymiby zostali. Gdyby eskadra miała była wiar i mogła się była oddalić od brzegów iestem pewnym, żeby była odniosła korzyść nad nieprzyjacielem i potrafiła go uniknąć. Aż do tej nieszczęśliwej bitwy, nasze wystanie pożądanym miało skutek; nasza nieszczęście ślad szczególniey pochodzi, że nasza eskadra długo stała na stanowisku. Wypędzona, od korwet nieprzyjacielskich nasza fregata, przymuszona była oddalić się. Przepłynawszy zachod wyspy St. Domingo przebyliśmy kanał Antyjski d. 24 Lutego. W nocy z d. 9 na 10 przebywając 33 stopień szerokości i 46 długości, mieliśmy wiatr bardzo gwałtowny południowo zachodni; w tem miejscu straciłem z oczow fregaty Komete i Felicite, z któremi płynąłem od Santo Domingo, a gdy wiatr ustał nie mogąc ich zobaczyć niezaniebale udac się spie-

sznie do Francyi. Dnia 25 Marca równo ze dołem widziałem wyspy Glenau, a d. 26 stanąłem w stanowisku Port Louis z którego mam honor przestać J.W. W Panu, te smutne szczegóły.

Mam honor przestać J.W. Panu: za-pewnienie wysokiego moiego szacunku.

Podp. Cocault.

Z Madrytu d. 14. Marca.

Król Jmc wydał w rozkazie swym zasady do planu, którego uskutecznienie bardzo będzie użytecznym iak dla krajow iego Europejskich, iako też za morskich. Utworzonych zostanie dla rozległych iego posiadłości 24 szkół, w których uczyć będą praktycznego rolnictwa, zasadzonego na Botanice i doświadczeniu. Zgromadzone tam będą wszystkie produkta użyteczne krajowe, i starać się będą przyzwyczaić do klimatu produkta krajow obcych. Na czele tych ustanowien postawieni będą ludzie, doskonali w szkole do tego umyślnie urządzoney w ogrodzie Botanicznym Madryckim, iednym z uaywiększych i naylepszych urządzonych w Europie. Cwiczenia ich trwać będą przez dwa lata, a poślepki uczniow nadgradzane będą. J. K. Mość: przyrzeka wyznaczyć fundusz dla tych szkół, iak tylko potrzeby nagłe korony dozwolą.

Z Kolonii d. 26. Marsa.

Przez wyrok CesarSKI pod d. 5 t. m. wszystkie dobra plebanow w departamencie Roery, Renu i Mozelli, które ieszcze nie są sprzedane będą im oddane; będzie zrobiony ich opis, a dochody z nich roczne będą plebanom i ich pomocnikom w pensyi wyznaczone.

Przedsiębiorą środki, dla prędkiego obciężenia długu publicznego, którym prowincye dawniey Pruskie, iako to: Xłwa Klwii, Meury i Geldryi były obciężone.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 20. KWIEŃNIA 1806.

Z Rzymu d. 16. Marca.

D. 8 i 10 t. m. były dwa tajemne konsystorze, na których się Oyciec S. znajdował, oraz wszystkie członki Świętego zgromadzenia.

Xże Kamill Borghese przejechał tedy d. 11 iadąc do Neapolu.

Z Medyolanu d. 20. Marca.

Wicekról ogłosił kazał na d. 12 t. m. urządzenie, tyczące się odłączenia dóbr i domów przyłączonych do posiadłości narodowych przez wyrok pod d. 8 Czerwca 1805.

Xięga uław Napoleona uroczystie przesłaną została trybunałom kassacyi, rewizyjnemu i apelacyi, iako też miejscowym trybunałom, aby w ich archiwach była złożona.

Angelo Franceschi, Arcybiskup Pizy umarł d. 14 t. m. w roku 71 życia.

Z Hagi d. 5. Kwietnia.

Względem odmiany, która w naszym rządzie ma nastąpić, wyznaczona została kommissya, która codziennie miewa naradzenia, a projekt iey ma być do potwierdzenia do Paryża postany.

Składki, które w Amsterdanie dla nbożnych szkół zbierano, wynoszą 9000 zł. hol.

Z Amsterdamu d. 5. Kwietnia.

Podług doniesien z Emden, wydany tam także został zakaz nie wpuszczania żadnych Angielskich okrętów do tamtejszego portu. Rozkaz ten gabinetowy został w Emden d. 2 Kwietnia ogłoszony.

Z Dorstenu d. 3. Kwietnia.

Wiadomość o uformowaniu kordonu z woysk Pruskich zupełnie się potwierdza. Oddział tych woysk wszedł znowu do Essen, gdzie jeszcze wczoray znajdowało się 100 ludzi Francuzkiego woyska. Jenerał leit. Bliicher wystął z Monasteru swego syna do Berlina po rozkazy, iak sobie ma postąpić w terazniejszym położeniu rzeczy w Westfalii.

Wczoray przejechał tedy na powrot do Paryża Jenerał Rapp, Jenerał adjutant Cesarza Francuzow.

Od brzegow niższego Renu d. 4. Kwietnia.

Wczoray około południa przyjechał Xże Kiliwi i Bergu do Wesel. Mieyska gwardya konna wyjechała o świerć mili na przeciwko niego i przyłączyła się do orszaku, który zbliżał się z wolna do miasta. Przybycie jego ogłoszono mieszkańcom 130 wystrzałami z dział na watach i ogłosem wszystkich dzwo-

now. W bramie powitała go deputacya od magistratu i oddała mu klucze od miasta, które oddał nazad z oświadczeniem, że się w dobrych znajduję rękę. Orszak postępował z wolna do rządowego pałacu, gdzie Xzę wyśiadł. Zaraz po przybyciu Xcia mieli u niego audyencyą Praski Kommissarz, tajny Radca Rappart, deputacya od magistratu, miejska gwardya i t. d. Wszyscy, którzy widzieli i mówili z Xciem, nie mogą jego grzeczności i uprzejmości wychwalić. W wieczor całe miasto było oświecone. Jutro odbierze Xzę uroczystą przysięgę wierności. W przyszły wtorek opuści Xzę Wesel i uda się do Paryża. W czasie jego bawienia w Wesel oprócz innych uroczystości daie bal dla niego miasto.

Z Berlina d. 3. Kwietnia.

Odwołany z tutejszego poselstwa Hrabia Metternich wyjechał do Wiednia.

Korpusem woyska, który postępuje ku granicom Szwedzkiej Pomeranii, dowodzi Jenerał jazdy Hrabia Kalkreuth, a korpusem, który idzie do Lauenburskiego kraju, Jenerał leit. Hrabia Schmettau.

Król Jmc wyznaczył na założenie szkoły chirurgicznej i sztuki położniczej w Halle 2600 tal. rocznie.

Odbrzegow Menu d. 1. Kwietnia.

Król Jmc Wirtemberski, który był zachorował, już przyszedł do zdrowia. Nieprawda zatem, iak rozgłoszono, że do Paryża pojechał.

Publiczne pisma wyrachowały, iż Fran-

cya posiada teraz z sprzymierzonymi krajami 67 mill. ludzi.

Następca elektorstwa Hesseńskiego pojechał z Kassel do Eisenach.

Liczba obwinionych w Strazburgu o fałszowanie Wiedeńskich bankocetlow osób wynosi 31, pomiędzy którymi znajduje się 21 żydów.

Francuzki Minister stanu do zagranicznych interesów napisał do Eliasza Mardaché list następujący:

W Paryżu d. 12. Marca 1806 Man bonor, Moi Panie, donieść W Panu, iż zaleciłem J. C. K. Moi pełnomocnym ministrem w Dreźnie i w Kassel, aby uczynili rządowi, przy których zostają, najmocniejsze przełożenia względem zniesienia opłaty, które w Saxonii i Kassel wymagane bywają od Francuzów żydowskiej religii. Ponieważ Francuzkie ustawy nie czynią żadney różnicy między rozmaitymi religiami, zatem każdy Francuz bez względu na religią powinien zagranicą używać w całej rozciągłości praw, które są poddanym Francuzkiego państwa traktatami zapewnione. Spodziewam się przeto, iż przełożenia C. K. ministrów sprawią pożądaný skutek Jego życzeń, i że zaprzestaną żądać szczególniejszej opłaty od poddanych Francuzkich, którzy religią Mojżesza wyznają.

Podp. Talleyrand.

W Hesseńskim elektorstwie zniesione już są osobiste żydowskie opłaty; ale utrzymują się jeszcze w Saxonii i w niektórych małych Xięstwach.

D O N I E S I E N I A.

Wieś Brzyska w Cyrkule Jasielskim na przeciwko Kołaczyc, dziś w poselski Władysława Sendzimiera będąca, do subarendowania w 6 letnią dzierżawę, w której jest przedniego gruntu niedaleko Wisłoki morgów do 300, łąk z ogrodami do 30 morgów, ślag dresw do Browaru 350 rocznie, kmieci 3 dni w tygodniu robiących 5 po 40 bydła, parników po 3 dni 6, zagrodników trzydniowych i dwudniowych 50, dniaków 21, oprócz dni naiemnych z komornikami 20. Oprawy sztuk 105, gęsi sztuk 27 kapłonów 35, kur 70, jay 150.

Spańnego z czynszami do 200, przewoz na Wiście pod miastem Kołaczyce; Propinacya w całym kluczu, to jest 10 wsiach, Browar piwny i gorzałczany, 3 garce i kociet piwny, 2 Kilsztoki, naczynia wszelakie Browarne i bednarz skarbowy. Brawa rocznie z stajni do 2200 zł. p. Szynkow 15, Aulterya murowana na Cesarskim trakcie ku Jasłui i Dukli. Wyśiewu pszenicy korcy 57, żyta korcy 50, jęczmienia korcy 96, owsa korcy 40. grochu korcy 5, tatarski korcy 7, konopi korcy 4 &c. z tego rocznie zł. pol. 50 tysięcy. Młyn konny na dwa kamienie, woda z trzech stawów do Browaru sama idąca, magazyn murowany na zboża browarniane i trunki, podatki żadne ani czołpowe do possessora nie należą. Kto by sobie życzył, więc do dnia 25 Aprilis 1806 może traktować o tę possesją w Brzyskach. NB. Pługi dwa z woźmi skarbowemi i dwa wozy kowane znajdują się na gruncie, reszty iawentura można nabyć, lub przyprowadzić, co od woli będzie należało. Czynsze z przewozu, Aulteryi i Szynkowych to jest z possedzeń do 1000 zł. p. wynoszą.

Ukarania Rzemieślników tyczące się tymże uwiadomia się.

Na mocy najwyższego Rozkazu i wysokiego prezydialnego rozporządzenia od dnia 22 Stycznia t. r. są z strony C. i C. K. policyi Dyrekcyi następujący rzemieślnicy, a to od 1 aż do ostatniego Marca 1806 ukarani.

- 1) Piekarz za niedoważające czarne pieczywa 8 dniowym aresztem, z tychże dwa o chlebie i wodzie.
- 2) Mączniczka za sprzedarz mąki nad taxę naznaczoną, 8 dniowym aresztem o chlebie i wodzie.
- 3) Piekarka za wagi niemniący czarny chleb 8 dniowym aresztem o chlebie i wodzie.
- 4) Mączniczka za opuszczenie samo władnie Jatek 48 godzinami.
- 5) Piekarz za niedoważający czarny chleb 8 dniowym aresztem, z tychże dwa o chlebie i wodzie.
- 6) Służąca piekarska, za sprzedawanie bułek wyżej nad taxę naznaczoną 3 dniowym aresztem dwa z tychże o chlebie i wodzie.
- 7) Mączniczka za sprzedawanie mąki wyżej nad taxę naznaczonej 8 dniowym aresztem dwa z tychże o chlebie i wodzie.
- 8) Piekarz, za niedoważające białe pieczywa 8 dniowym aresztem, dwa z tychże o chlebie i wodzie.
- 9) Dwóch wiejskich piekarzy za niewypieczoną pieczywa na targ przywiezione 24 godzinami o chlebie i wodzie.
- 10) Służąca piekarska za samowładne sprzedawanie bułek nad taxę naznaczonych 48 godzinami, drugi dzień zaś o chlebie i wodzie.
- 11) Piekarka za niewypieczenie czarnego chleba 10 plagami.
- 12) Piekarz za wagi niemniące białe kukiatki, mając wzgląd na okoliczności przewinienia zmniejszające 4 dniowym aresztem.
- 13) Piekarz za wagi niemniące butki 50 zł. ryń. do mieyskiego funduszu.
- 14) Piekarz za niedoważające butki 50 zł. ryń. do mieyskiego funduszu.
- 15) Piekarka za niedoważające butki 50 zł. ryń. do mieyskiego funduszu.
- 16) Piekarka za niewypieczenie żytniego chleba 50 zł. ryń. do mieyskiego funduszu.
- 17) Mącznik za sprzedawanie mąki wyżej nad taxę naznaczoną 50 zł. ryń. do mieysk. fund.
- 18) Trzy Rybaczek za sprzedawanie nadspułych ryb odebraniem i zniszczeniem tychże.
- 19) Rybaczka za obrażenie do targu naznaczonych Judywidów 24 godzinami.

W Krakwie dni 31 Marca 1806.

Persa.

Na dniu 6 Maia r. t. konkurs na Proffsora prawa kościelnego przy C. K. Lyceum w Lwowie z pensją 800 z promocyą do 1000 z 1200 ryń. przy Wszechnicy w Wiedniu, Krakowie i w Lyceum w Lwowie odprawiony będzie. — Co się do powszechney wiadomości publikuje z tym dodatkiem, ażeby starający się o też funkcyje na wyznaczonym dniu przy wzmiankowanym dyrektoryacie tyczącym się Studiów prawa zgłosili się.

W Lwowie dnia 26 Marca 1806.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa ninieyszem do publiczney podaie się wiadomości, iż grunt mieyski nad starą Wisłą, pomiędzy ogrodem Aebli i Misyjonarskim klasztorem leżący, gdzie dawniey mistrza pomieszkanie byto, mający w sobie 464 1/2 kwadratowych sążni ieden sążeń po 15 kr. rachuiąc za cenę fiskalną 1160 ryń. 22 1/2 kr. tudzież tam będący dem razem ze studnią za 207 ryń. 31 1/2 kr. — In summa za cenę fiskalną 1367 ryń. 53 1/2 kr. przez publiczną na dniu 14 Maia r. b. w tuteyszym urzędzie odprawiać się mającą licytacją więcey nad cenę fiskalną dającemu sprzedanemu zostaną. — Życzący sobie tego kupiciele mają się w wadyum od 137 ryń. zaopatrzyć zaś do złożenia summy zaliczowaney, kilka terminow pozwolonych będzie. Inne do tego kupna kondycye mogą codziennie w tuteyszey Registraturze bydź przeyrzanemi.

Z Magistratu C. K. Miasta Krakowa. Dnia 27 Marca 1806.
de Rangstein Kons.

Magistrat Miasta C. Kr. Stołecznego Krakowa Małgorzatę z Nowakowskich Zawadowiczową uwiadamia, iż iej oyciec Michał Nowakowski d. 7 Kwietnia 1802 roku zostawiwszy czystego majątku w summie Zł. ryń. 338 kr. 30 bez testamentu umarł, gdy zatem taż Zawadowiczowa iest nieprzytomna i iej pomieszkanie wcale nie iest wiadome, więc ninieyszym Edyktem napomina się, ażeby swoje oświadczenie czyli przerzeczone dziedzictwo z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obiać sobie życzy, lub się też onego zrzeknąć chce, do tuteyszego Magistratu w przeciagu 3 lat rachuiąc od d. 27 Stycznia 1804 tém pewniey podała i prawa sobie do tegoż dziedzictwa służące udowodniła, ile w przeciwnym razie po upłynieniu tego czasu, dziedzictwo to zgłoszającym się i prawa swoje udowodniającym przyznane i wydane zostanie.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu Ces. Król. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 11 Stycznia 1805.

Maiewski.

Na mocy nadeszłego Naywyższego Nadwornego dekretu ddto 1 Marca 1806 powszechnie się oznaymuie, iż na przyszłość od 15 Marca t. r. zaczawszy za wszystkie listy, które z Tyrolu, z Vorlandow, z Wenecyanskiego, z Iltryi Wenecyńskiej, Dalmacyi i Albanii przychodzą lub tam się odsyłają pocztorto, podług w roku 1803 oznaymioney tarwffy, to iest za pojedynczy list 16 kr. i t. d. zapłacić należy. Zaś za to, które z Salzburskiego i Berchtolsgarden przychodzą lub odchodzą, pocztorto krajowe, to iest 8 kr. za list pojedynczy i t. d. zapłacone bydź ma. We Lwowie d. 14 Marca 1806.

J. Urmenyi.

Consistorium Episcopale Cracoviense omnibus Candidatis ad Diocesasnum Seminarium futuro anno Scholastico suscipi desiderantibus notum reddit, quatenus a die 1ma Julij ad ultimam Mensis Augusti an. cur. Petita sua intuitu receptionis ad Seminarium authenticis attestatis Provisa nempe:

a) Absoluti integri Cursus Philosophiae cum bona Classe.

b) Moralitatis.

c) Sanitatis.

d) Legitimi Ortus.

e) Literarum Dimissorialium, si sint extra-diocesani, ad Cancellariam Consistorij personaliter comparentes porrigant, siquidem elapso Mense Augusto nullius precum jam amplius reflexis habebitur.

Ex Consistorio Eppali Cracov. die 28. Martij 1809.

Innocentius Konczewicz Consiliar. Consist.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduie się drugi Dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E

W Krakowie dnia 20. Kwietnia 1806.

D O N I E S I E N I A .

Na 19 Maia t. r. i w dniach posobie następujących odprawiać się będzie w urzędzie Cy-
kularnym Krakowskim licytacya na dzierżawę następujących Realności i dziesięcin różnych
funduszów szpitalnych, plebańskich i prebendarских iako to:

Część Woynarowska, Grotowska i Sandnicka w Bronczycach
na lat 3 pretium fisci

1730 ryń. 11 kr.

Wies Bronewice małe z częścią w Rząsce do Probostwa B. V.

M. należące na rok jeden	5301	—	—	—
Grunt Plebański Strzegowski	detto	.	.	.	744	—	15	—
detto detto w Proszowicach	detto	.	.	.	460	—	—	—
detto detto w Nafiechowicach	detto	.	.	.	535	—	—	—
detto detto w Gołaczowach	detto	.	.	.	1000	—	—	—
detto detto w Ulinie	detto	.	.	.	305	—	—	—
detto detto w Stomnikach z prebendą Rosarii B. V. M.	743	—	3	—
detto detto w Krzeszowicach	} z Dziesięcinami
detto detto w Szrenawie	
detto detto w Igołomii	
detto detto w Sieciechowicach	
detto detto w Kozłowie	
detto detto Ractawice Królewskie
Dziesięcina chłopska z Brononice małych	} do kościoła B. V. M. należąca	.	.	.	265	—	—	—
detto detto w Małomiędzy		.	.	.	38	—	—	—
detto detto w Simonowicach		.	.	.	76	—	—	—
detto detto w Kaczowie		.	.	.	96	—	—	—
Dziesięcina chłopska w Strzegowie na rok jeden	351	—	—	—
detto Dworska	detto	.	.	.	101	—	—	—
detto w Gołczy	} do Gołczy należąca	.	.	.	362	—	30	—
detto w Wielkieynocy		.	.	.	175	—	—	—
detto w Rzezusni		.	.	.	312	—	30	—
detto w Chobędzy chłopska		.	.	.	200	—	—	—
detto w Krempie		.	.	.	136	—	15	—
detto w Buku	262	—	30	—

Do Plebanii Proszowic.

detto	Miasta Proszowic	710	—	—	—
detto	detto Szczytnik	191	—	—	—
detto	detto Łaganowa	275	—	—	—
detto	Dominii Proszowic	385	—	—	—

Do Plebanii Nasiechowskiej.

detto	Dworska z Nasiechowic	168	—	—	—
detto	chłopska	detto	.	.	.	113	—	15	—

Do Plebanii w Gołaczowach.]

detto	w Gołaczowach	300	—	—	—
detto	w Kolbarku	175	—	—	—
detto	w Zarzecach	127	—	30	—
detto	w Lgocie	—	—	—	—
detto	w Braciejowie	100	—	—	—
detto	Woytostwa chełmu	11	—	—	—

Do Plebanii w Ulinie.

detto	Sołtysa w Ulinie	7	—	30	—
detto	detto w Ulinie, Kossakowski	33	—	—	—
detto	detto	detto Burzyński	.	.	.	10	—	—	—
detto	chłopska w Ulinie	20	—	15	—
detto	dworska w Zawadce	25	—	30	—
detto	detto w Ulinie wielkiej	250	—	30	—
detto	chłopska	detto	.	.	.	36	—	—	—

Do Probostwa W.W. SS. w Krakowie

Dzieściana	w Zelkowie na rok ieden P. F.	47	—	30	—
detto	w Wierchowiu	detto	.	.	.	12	—	30	—
detto	w Wielkiej wsi	detto	.	.	.	95	—	—	—
detto	w Białym kościele	detto	.	.	.	35	—	—	—

Do Prebendy w Xiążu wielkim.

detto	chłopska w Głogowianach i Truskawce	detto	.	.	.	326	—	—	—
detto	dworska	detto	.	.	.	50	—	—	—

Do Prebendy S. Filipa i Jakoba na Kleparzu.

detto	dworska i chłopska w Tomaszowicach	detto	.	.	.	170	—	—	—
-------	------------------------------------	-------	---	---	---	-----	---	---	---

Do Kollegiaty S. Michała.

detto	detto z Bronzyc Biskupskich	detto	.	.	.	190	—	—	—
detto	półrolnika w Bronzycach	detto	.	.	.	12	—	30	—

Do Altaryi Maria Egyptiana.

detto	dworska w Modnicze	detto	.	.	.	52	—	—	—
detto	chłopska	detto	.	.	.	149	—	—	—

Do Prebendy S. Magdalany w Krakowie.

detto	chłopska w Wyciążu	detto	.	.	.	231	—	30	—
-------	--------------------	-------	---	---	---	-----	---	----	---

Do Kollegiaty S. Michała.

detto	chłopska z Krzeszowki	detto	.	.	.	45	—	—	—
-------	-----------------------	-------	---	---	---	----	---	---	---

Do Dziekanii W.W. SS. w Krakowie

detto	dworska i chłopska z Przegorzały	detto	.	.	.	143	—	—	—
detto	detto w Bielanach	detto	.	.	.	240	—	—	—
detto	detto w Czechach	detto	.	.	.	75	—	—	—
detto	chłopska w Słupowie	detto	.	.	.	50	—	—	—

Do Funduszu Religii.

Dzieściana	chłopska w Bukownie na r. ieden	detto	.	.	.	316	—	—	—
detto	detto w Zuradzie i Witterawowie	detto	.	.	.	300	—	—	—

Do Szpitala S. Łazarza.

Folwark w Prómniku Czerwonym

detto

Wież Ręczna i Jeziorzany

detto

Kamienica w Krakowie do Probostwa B. V. M. Nr. 604

193 — — —

detto detto detto detto detto Nr. 45

250 — — —

Na tym samym odprawiać się będzie licytacja gruntów Prebendy S. Anny na Ratuszu w mieście Koszycach 2 a na dniu 22 Maia t.r. licytacja gruntów prebendy szpitalney na Ratuszu w mieście Proszowicach.

Zyczący sobie takowych arend, niechay się na wspomnionych dniach i miejscach znajdują.

Osobliwsze arendy kondycye są.

1) Każdy licytant 10 część ceny fiskalney przed licytacją złożyć powinien.

2) Przy wypuszczeniu dziesięcin rezerwuje się prawo pierwszeństwa dla Dworów lub Gromad, które dziesięcinę dawać winny jeżeli tyle, jak obcy licytanci ofiarować będą. Jednak winni są podczas licytacji tego prawa pierwszeństwa pilnować, inaczej sami sobie przypisać będą powinni, gdy dla ich niebytności dziesięciny komu inszemu puszczone będą. Zaleca się także Państwu, aby gromady poddańskie o tej licytacji i o pilnowaniu swego prawa pierwszeństwa tym pewniey uwiadomiły ileby im za wszelkie szkody odpowiedzieć musiały, gdyby dziesięciny bez nich komu innemu sprzedane były.

3) Summa dzierżawna na raz rocznie złożona bydź ma, a tam gdzie arenda na 3 lata się rozciąga, także kaucya na rocznią summę złożona bydź ma.

Reszta kondycyi przy licytacji czytana będzie i w Urzędzie tutejszym zawsze widzianna bydź może. W Krakowie d. 10 Kwietnia 1806.

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Marcinowi Chrzanowskiemu: że Jakób Edward Kausch opiekun małoletnich Henryka, Klemensa i Maryanny Józefy Czempióbskich ś. p. Pawła Czempióbskiego dziatek, u sądów tych — o zapłcenie summy 11928 zł. pol. czyli 2982 ryń. z prowizją i kosztem prawnym — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się onemuż P. Marcinowi Chrzanowskiemu z jego szkodą i jego kosztem adwokata tutejszego P. Miskiewicza zastępcą postawowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dawcody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądowi tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejszą osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels S. P. R. K.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachod:

W Krakowie dnia 11. Marca 1806.

Beck.

Na wysokie Gubernialne zalecenie ddto 3go Stycznia r. b. Nro. 52.379 przypomina się wszytkim posiadaczom domów Stołecznego Krakowa, aby dla uskutecznie mającego się nakazania od d. 15 t. m. z przyczyny tak potrzebnego na wiosnę czyszczenia, tudzież na zaniedbanego po domach i przed domami chędożenia, chcąc się uchronić kary niżej wyrażoney za opuszczenie takowego nakazu wynikającej, następujące zachowali przepisy.

A. Posiadaaczom domow I. co się tyczy chędożenia w czasie taiania, przywodzi się na pamięć ogłoszony Cyrkularz tutejszego Magistratu ddto 2 Lutego 1803 z wyrażonemi także karami.

II. Co się tyczy przyłożenia się ogólnie Obywateli do publicznego czyszczenia w domach, przed domami w samym mieście, w tym punkcie wysokie nadwornej Kommissyi rozporządzenie ddto 1 Listopada 1798. Przywodzi się:

ad 1um. Ze każde nieochędostwo ulic zakazuje się, i stąd ten właściciel, przed którego domem nieczyistości, iako to gnoy, ielita, kości, skorupy z iay, rakow i tym podobne znalezione będą karze Policyyny i czer. zł. podpadnie, czego wynagrodzenia sobie na tym, który takowe rzeczy wyrzucał poszukiwać powinien.

ad 2um. Iż ten co z okien na ulice wysypuie, także karze i czer. zł. podlega; w przypadku zaś niemożności zapłacenia karze cielesney podpadnie.

ad 3um. Tym samym sposobem ten kto z urynalow nieczyistości na ulice wylewa przez rysztoki i wyciekać pozwala, w dostrzeżeniu takowym karze cielesney podlegać ma w nieostrzeżeniu tego właściciel przed którego domem ludzki gnoy znalezionym będzie, lub w rynsztokach fetor uczuć się da, karze i czer. zł. za regresseu do tego, który to uczynił podpadnie, że nakoniec

ad 4um. Ten, który na publiczney ulicy swoją potrzebę uczyni w dostrzeżeniu tego karze cielesney podlegać będzie.

Tudzież zaleca się daley tymczasowo póki dalsze wysokie nie nastąpi rozporządzenie.

ad b. Aby rynsztoki w lecie codziennie pod karą i czer. zł. czystą śluzienną wodą palowaniami i ptukaniami byty.

ad c. Pod taką karą w każdą środę i sobotę między 7 i 8 godziną lub pomiędzy 1 i 2, a to osobliwiey po deszczu przed domami do pół drogi powinno być chędożono, czego wywóz potem stąd skutecznym będzie.

B. Co się tyczy przedmieściow, tedy chędożenie na Stradomiu i Kaźmierzu przed domami tam gdzie się bruk znajduje, podług powyższego rozporządzenia **ad c.** nastąpić powinno, toż samo na Kleparzu i na długiej ulicy ma się rozumieć, potem w żydowskim mieście a osobliwie w tych częściach miasta i przedmieść, gdzie inż bruk jest położony lub w czasie brukowane będzie.

b. Także ten sam Cyrkularz w czasie taiania obowiązuie właścicielow domow na przedmieściach i w żydowskim mieście i tak **ad c.** co się tyczy przepisow **ad II.** od 1 aż do 4go tedy obowiązuie wszystkich posiadaczow domow w żydowskim mieście i na przedmieściach bez różnicy.

Napomina się ieszcze żydowskie miasto i pospolstwo, aby przez będącą tam wielość nieczyynnych i znajdującą się mnogość ubogich mieszkańców ochędostwo zachowywać i wozy sobie do wywozu ponaymować, ponieważ pospolstwo w całości o czyszczenie starać się jest obowiązane.

W słabości Wice - Prezesa.
Rangstein.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 1. Kwietnia 1806.

Józef Matewski.

Ex parte C. & C. R. Appell Tribun. Gall. Occid. Omnibus & singulis, quorum interest hisce notum redditur Munus Affectoris Criminalis Sandomiriensis, cum annuo salario 500 flr. Connexum vacans, & ad liud Concursum apertum, ac terminum usque ad ultimam Aprilis praefixum esse, quamobrem omnibus ad hocce munus concurrere Cupidis inc. ubet, petita legibus requisitis instructa, Regio Iudicio Criminali Sandomiriensi in prolixo hoc termino exhibere, quo secus porrectorum nulla ratio habebitur. Datum Cracoviae 24 Martij 1806.

Lewiński V. P.

Ex Consilio Cæs. Reg. Appell: Trib: Gal: Occids.
Bern. Dwernicki.

Ignatius de Rottmann.